

Blandyna Puszer

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach

JOINT FORUM – ZNACZENIE DLA STABILNOŚCI MIĘDZYNARODOWEGO SYSTEMU FINANSOWEGO

Wstęp

Stabilność finansowa stanowi fundamentalny warunek funkcjonowania gospodarki każdego kraju, tworząc podstawy racjonalnych decyzji alokacji kapitału oraz sprzyjając efektywnemu działaniu podmiotów. Deregulacja, liberalizacja, konglomeryzacja, rozwój innowacji finansowych przyczyniają się do erozji granic dzielących banki, firmy ubezpieczeniowe oraz podmioty zajmujące się obrotem papierami wartościowymi. Zjawiska te przyczyniają się do powstania zaburzeń w gospodarce światowej, które są coraz częstsze i mają coraz większy zasięg, a ich likwidacja wymaga zaangażowania instytucji krajowych i międzynarodowych. W związku z tym poszukuje się możliwości zwiększenia bezpieczeństwa sektora finansowego i zapewnienia stabilności międzynarodowego systemu finansowego. Jedną z tych instytucji jest Joint Forum. Celem artykułu jest ukazanie znaczenia Joint Forum dla wzmocnienia stabilności współczesnego międzynarodowego systemu finansowego. Szczególna uwaga zostanie poświęcona takim obszarom, jak ocena ryzyka i kapitału oraz nadzór nad konglomeratami.

Cele działalności Joint Forum

Joint Forum powstało pod auspicjami Bazylejskiego Komitetu ds. Nadzoru Bankowego (BCBS), Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) oraz Międzynarodowego Stowarzyszenia Kontroli Ubezpieczeń

(IAIS) w 1996 r.¹, jako kontynuacja prac Grupy Trójstronnej (Tripartite Group) utworzonej w 1993 r., która zajmowała się zagadnieniami związanymi z nadzorem nad konglomeratami finansowymi. Przesłanką utworzenia Joint Forum było przekonanie, że dychotomia w strukturach nadzoru finansowego w warunkach integrujących się rynków i instytucji finansowych może zagrozić stabilności międzynarodowego systemu finansowego². W skład Forum wchodzi (w równej liczbie) przedstawiciele władz nadzorczych (14 państw – według stanu na wrzesień 2012 r.) trzech segmentów rynku finansowego: bankowości, ubezpieczeń i papierów wartościowych, jak również BCBS, IOSCO i IAIS, a Komisja Europejska ma status obserwatora. Forum ma swój sekretariat przy Komitecie Bazylejskim. Działalność Forum polega głównie na wypracowaniu wskazówek, zasad oraz identyfikacji najlepszych praktyk w tak ważnych dla stabilności międzynarodowego systemu finansowego kwestiach, jak: szacowanie ryzyka i zarządzanie nim, kontrola wewnętrzna i kapitał; stosowanie audytu i funkcji aktuarialnych w nadzorze podmiotów podlegających regulacji oraz grup kapitałowych obejmujących podmioty podlegające regulacji; corporate governance; outsourcing w usługach finansowych³; problem różnych definicji działalności bankowej, ubezpieczeniowej i związanej z rynkiem papierów wartościowych; identyfikacja podstawowych zasad (core principles) wspólnych dla trzech obszarów bankowości, ubezpieczeń i papierów wartościowych oraz rozumienie różnic, jeżeli one powstaną. Zajmuje się również niezwykle ważnymi problemami, jakim są: pranie pieniędzy; finansowanie działań terrorystycznych; bezpieczeństwo biznesu (business continuity); analiza międzysektorowych skutków silnych szoków zewnętrznych; działania instytucji nadzorczych; współpraca między sektorem bankowym, ubezpieczeniowym i rynkami papierów wartościowych w sytuacjach kryzysowych; problem planowania ewentualnościowego (contingency planning)⁴, a także wieloma kwestiami wspólnymi dla sektora bankowego, ubezpieczeniowego i papierów wartościowych, w tym również problematyką konglomeratów finansowych. Główne obszary zainteresowań Forum odzwierciedlają prace dwóch podkomitetów: Oceny Ryzyka i Kapitału oraz Nadzoru nad Konglomeratami⁵. Najważniejszym ce-

¹ Do 1999 r. nosiło nazwę Wspólnego Forum ds. Konglomeratów Finansowych, następnie w wyniku rozszerzenia obszaru zainteresowań zmieniło nazwę na Joint Forum

² K. Mitreğa-Niestrój, B. Puszer, *Znaczenie joint forum dla stabilności międzynarodowego systemu finansowego*, w: *Współczesne finanse. Stan i perspektywy rozwoju rynku finansowego*, red. D. Dziawgo, Uniwersytet im. M. Kopernika, Toruń 2008, s. 230.

³ Wyrazem zainteresowania outsourcingiem są publikacje Joint Forum: *Outsourcing in Financial Services – consultative document* (2004.) oraz *Outsourcing in financial services* (2005).

⁴ K. Mitreğa-Niestrój, B. Puszer, *Znaczenie joint forum dla stabilności międzynarodowego systemu finansowego*, w: *Współczesne finanse...*, op. cit., s. 231-232

⁵ <http://www.bis.org/bcbs/jfmandate.htm> (15.09.2012).

lem jest wspieranie organów w realizacji ich zadań regulacyjnych i nadzorczych, aby przyczyniały się do zapewnienia międzynarodowego porządku regulacyjnego. Dla osiągnięcia tego celu:

- promuje identyfikację podstawowych zasad wspólnych dla bankowości, papierów wartościowych oraz ubezpieczeń, w tym konglomeratów finansowych,
- dokonuje analiz międzysektorowych i rozwoju regulacji,
- analizuje międzysektorowe różnice w obszarze regulacji i nadzoru,
- wypracowuje wskazówki, zasady oraz identyfikuje najlepsze praktyki w ważnych dla stabilności międzynarodowego systemu finansowego kwestiach, np.: szacowanie ryzyka i zarządzanie nim, kontrola wewnętrzna i kapitał, stosowanie audytu i funkcji aktuarialnych w nadzorze podmiotów podlegających regulacji oraz grup kapitałowych obejmujących podmioty podlegające regulacji,
- zapewnia współpracę, koordynację oraz wymianę informacji pomiędzy regulatorami rynków⁶.

Joint Forum w aspekcie stabilności międzynarodowego systemu finansowego zajmuje się oceną międzysektorowych skutków silnych szoków zewnętrznych. Zwraca uwagę m.in. na: działania instytucji nadzorczych i kwestię ich postawy wyczekującej (regulatory forbearance), współpracę między sektorem bankowym, ubezpieczeniowym i rynkami papierów wartościowych w sytuacjach kryzysowych.

W 2010 r. na wniosek G-20 przygotowano dokument *Review of the Differentiated Nature and Scope of Financial Regulation – Key Issues and Recommendations*, w którym przedstawiono luki prawne ujawniające się w czasie globalnego kryzysu finansowego, analizę zróżnicowanego charakteru funkcjonowania międzynarodowej bankowości, rynku papierów wartościowych i sektora ubezpieczeń, potencjalne kluczowe obszary zagrożeń, w których ryzyko systemowe nie może być w pełni ujęte w obowiązujące ramy prawne oraz wnioski i rekomendacje w tych obszarach (tab. 1). Można stwierdzić, że wyznacza on nowy etap, w którym zostaną podjęte dodatkowe prace prowadzące do większej konwergencji w zakresie nadzoru nad działalnością finansową, a tym samym do zwiększenia stabilności międzynarodowego systemu finansowego.

---

⁶ Mandate of the Joint Forum, <http://www.bis.org/bcbs/jfmandate.htm> (15.09.2012).

Tabela 1

Rekomendacje Joint Forum

Obszar	Rekomendacje
Zmniejszenie kluczowych różnic regulacyjnych w trzech najważniejszych sektorach (bankowości, ubezpieczeń i papierów wartościowych)	<ol style="list-style-type: none"> 1. BCBC, IOSCO i IAIS powinny dokonać przeglądu i weryfikacji zasad uwzględniając ryzyko systemowe i ogólną stabilność systemu finansowego oraz podjąć prace mające na celu aktualizację zasad odnoszących się do zachowania na rynku i ochrony inwestorów 2. Międzynarodowe ramy ostrożnościowe powinny się odnosić do minimalnej adekwatności kapitałowej oraz w każdym z sektorów zmniejszać arbitraż regulacyjny i usprawnić nadzór nad grupami transgranicznymi 3. BCBC, IOSCO i IAIS powinny współpracować w celu opracowania wspólnych międzysektorowych norm i zasad dotyczących podobnych czynności
Nadzór i regulacja grup finansowych, uwzględniając nieuregulowane podmioty działające w ramach tych grup	<ol style="list-style-type: none"> 4. Politycy powinni zapewnić, że wszystkie grupy finansowe (szczególnie świadczące usługi transgraniczne) podlegają nadzorowi i regulacjom, które oddają pełne spektrum ich działalności i ryzyka 5. Joint Forum powinno sprawdzać i aktualizować zasady związane z funkcjonowaniem konglomeratów finansowych 6. BCBC, IOSCO i IAIS powinny współpracować w celu zwiększenia roli nadzorców w poszczególnych sektorach
Wspieranie spójnych i skutecznych norm ubezpieczeniowych w ramach kredytów hipotecznych	<ol style="list-style-type: none"> 7. Organy nadzoru powinny wdrożyć minimalne normy gwarantowania emisji papierów wartościowych opartych na kredytach hipotecznych oraz oceny kredytobiorcy. Wypracowane minimalne wymogi powinny być opublikowane i dostępne dla wszystkich zainteresowanych stron 8. Politycy powinni zapewnić, że różne rodzaje kredytów hipotecznych podlegają właściwym regulacjom. Właściwy organ nadzoru powinien egzekwować realizację wypracowanych norm 9. Krajowi decydenci powinni ustanowić zasady ujawniania praktyk ubezpieczeniowych w zakresie kredytów hipotecznych i papierów wartościowych, ponadto Rada Stabilności Finansowej powinna dokonać przeglądu solidnych praktyk ubezpieczeniowych oraz ujawnić wyniki
Fundusze hedgingowe	<ol style="list-style-type: none"> 10. Instytucje nadzorcze powinny wprowadzać i/lub wzmacniać standardy dotyczące pomiaru i zarządzania ryzykiem przez fundusze hedgingowe, a jeżeli to konieczne mieć uprawnienia w tym zakresie 11. Instytucje nadzorcze powinny nałożyć wymogi dotyczące sprawozdawczości funduszy hedgingowych. Fundusze hedgingowe powinny określić obecne i potencjalne źródła ryzyka systemowego oraz umożliwić jego międzysektorowe monitorowanie 12. Organy nadzoru powinny określić minimalne wymogi kapitałowe dla funduszy hedgingowych
Transfer ryzyka kredytowego	<ol style="list-style-type: none"> 13. Instytucje nadzorcze powinny zachęcać do zwiększenia przejrzystości dla CDS oraz innych instrumentów zabezpieczających przed ryzykiem 14. Instytucje nadzorcze powinny ściśle współpracować w zakresie wymiany informacji oraz wymieniać informacje na temat potencjalnych zagrożeń międzysektorowych 15. Instytucje nadzorcze powinny dokonać przeglądu wymogów ostrożnościowych dla CDS i pozostałych instrumentów ubezpieczających 16. Instytucje nadzoru powinny nadal promować obowiązujące międzynarodowe i krajowe wysiłki dotyczące wzmocnienia infrastruktury rynku, np. CCP. Powinny zachęcać do większej standaryzacji kontraktów CDS 17. Politycy powinni sprecyzować sytuacje wymagające zabezpieczenia przed ryzykiem

Źródło: Opracowanie własne na podstawie: *Review of the Differentiated Nature and Scope of Financial Regulation. Key Issues and Recommendations*, Joint Forum, January 2010, p. 10-24.

Ocena ryzyka i kapitału jako obszar zainteresowań Joint Forum

Joint Forum ma szczególne uprawnienia w sprawach dotyczących ryzyka, swoje prace koncentruje na następujących obszarach: zarządzanie ryzykiem i transfer nim, agregacja ryzyka, ryzyko operacyjne, ryzyko kredytowe, ryzyko rynkowe. Szczególną uwagę od początku swojej działalności Forum zwracało na właściwe podejście władz monetarnych do problemu ryzyka. W przypadku ryzyka operacyjnego było i jest zainteresowane, w jaki sposób podmioty zarządzają tego rodzaju ryzykiem w odniesieniu do różnych obszarów działalności⁷, a w przypadku ryzyka kredytowego koncentruje się na zarządzaniu tym ryzykiem oraz na problemie jego transferu⁸.

Jeszcze przed globalnym kryzysem ważną publikacją, która stanowiła punkt wyjścia do dalszych dyskusji i prac w zakresie ryzyka w bankowości, ubezpieczeniach i na rynku papierów wartościowych, był dokument *Trends in risk integration and aggregation* (2003 r.).

Biorąc pod uwagę następstwa globalnego kryzysu finansowego w lipcu 2008 r. Joint Forum opublikowało raport, w którym starano się wyjaśnić przyczyny zawirowań na rynku kredytowym, koncentrując uwagę przede wszystkim na instrumentach wykorzystywanych do transferu ryzyka, np. ABS CDO, CLO, CDS. Zwrócono uwagę na złożoność tych instrumentów, brak przejrzystości, kwestię wyceny, płynności i równocześnie podkreślono, że uczestnicy rynku muszą się skupić nad zrozumieniem struktury instrumentów i ryzykiem z nimi związanym oraz na podjęciu działań w celu zwiększenia elastyczności rynków i instytucji w przyszłości. W opracowanym dokumencie zaprezentowano rekomendacje, które powinni zastosować uczestnicy rynku dążąc do zwiększenia stabilności systemu finansowego. Do najważniejszych zaleceń można zaliczyć ocenę: ryzyka kredytowego, ryzyka koncentracji, ryzyka kontrahenta, pomiaru ryzyka, ratingu, złożoności produktów, zasad rozliczania, reputacji, nadzoru oraz wymiany informacji na temat ryzyka między nadzorcami⁹.

W okresie globalnego kryzysu finansowego ujawniły się poważne niedociągnięcia w zarządzaniu ryzykiem przez spółki specjalnego przeznaczenia (SPE). W związku z tym Forum opracowało kolejny raport, który ma spełniać dwa podstawowe cele. Pierwszym są cele informacyjne, poprzez scharakteryzowanie różnych struktur i zasad działalności SPE w poszczególnych segmentach rynku fi-

⁷ W 2003 r. Joint Forum opublikowało dokument poświęcony głównie ryzyku operacyjnemu – *Operational risk transfer across financial sectors*.

⁸ W 2005 r. Joint Forum opublikowało dokument *Credit risk transfer*.

⁹ *Credit risk transfer – developments from 2005 to 2007*, Joint Forum July 2008, p. 36-38.

nansowego oraz sposobu, w jaki dokonują one transferu ryzyka i zarządzają nim. Drugim celem są problemy do rozpatrzenia przez organy nadzorcze oraz uczestników rynku. Do najważniejszych z nich można zaliczyć propozycje reform regulacyjnych (np. związanych z księgowością, adekwatnością kapitałową), aby łatwiej było wpływać w przyszłości na działalność SPE¹⁰.

Następnym obszarem koncentracji prac Forum w ramach ryzyka jest agregacja ryzyka. Zwraca ono uwagę na istotność całościowego podejścia do ryzyka, które powinno polegać zarówno na integrowaniu miar różnych typów ryzyka (np. ryzyko kredytowe, rynkowe, ubezpieczeniowe, operacyjne), jak i na agregowaniu ryzyka dla całej struktury organizacyjnej danego podmiotu. Poza tym zauważono, że instytucje finansowe napotykać następujące problemy metodologiczne: trudności z ustaleniem jednolitej, uniwersalnej miary ilościowej ryzyka, która mogłaby zostać zastosowana do wszystkich rodzajów ryzyka, brak spójności metodologii wyznaczania korelacji różnych rodzajów ryzyka (w oparciu o metody statystyczne albo arbitralne przyjmowanie stałych współczynników korelacji) konserwatyzm, niespójne metodologie wyznaczania współczynników korelacji. W rezultacie instytucje finansowe najczęściej oddzielnie oceniają różne rodzaje ryzyka i dopiero potem integrują je. Zmiana kultury biznesowej oraz wsparcie ze strony najwyższego kierownictwa firmy to warunek konieczny pomyślnego wdrożenia systemów całościowego zarządzania ryzykiem¹¹. W opublikowanym w 2010 r. raporcie Forum sugeruje udoskonalenie stosowanych technik w obszarze agregacji ryzyka, ponieważ stosowane obecnie modele nie są dostosowane do obsługi wszystkich funkcji i decyzji. Instytucje napotykać wiele praktycznych wyzwań w zakresie agregacji ryzyka, co odnosi się do wartości i jakości danych oraz przekazywanych wyników. Zaproponowano więc kluczowe rekomendacje:

- instytucje powinny poprawić swoje techniki agregacji ryzyka, np. ponownie ocenić i reorientować modele zgodnie z ich przeznaczeniem i funkcją, a to przyczyni się do lepszego zrozumienia zagrożeń,
- instytucje wykorzystujące modele do identyfikacji i monitorowania ryzyka powinny zapewnić, że są one wystarczająco wrażliwe, przejrzyste i elastyczne,
- należy poprawić modele stosowane do oceny adekwatności kapitałowej i wypłacalności,

¹⁰ *Report on Special Purpose Entities*, Joint Forum September 2009.

¹¹ *Cross-sectoral review of group-wide identification and management of risk concentrations*, Joint Forum, April 2008.

- organy nadzoru powinny rozpoznawać zagrożenia, jakie stwarzają stosowane modele agregacji i zarządzania ryzykiem oraz współpracować między sobą w realizacji ulepszeń stosowanych modeli¹².

Joint Forum koncentruje się na zarządzaniu ryzykiem kredytowym oraz na problemie jego transferu m.in. poprzez proces sekurytyzacji. W 2011 r. Forum dokonało analizy zachęt angażowania się w sekurytyzację przed kryzysem finansowym oraz konfliktów interesów, jakie pojawiły się wraz z kryzysem. Zwrócono uwagę na rolę, jaką powinny odegrać organy regulacyjne w tworzeniu podstaw sekurytyzacji, aby była przeprowadzana w sposób rozsądny i nadal była alternatywnym źródłem finansowania dla instytucji, a także przyczyniała się do zwiększenia dostępności kredytów w celu wspierania sektora realnego. Poza tym wypracowano zalecenia, które określają, że władze powinny:

- stosować szeroki zestaw narzędzi do rozwiązywania problemów dotyczących standardów udzielania pożyczek, ujednolicić zasady wypłaty odszkodowań z tytułu instrumentów długoterminowych oraz jakości aktywów,
- zachęcać do zwiększenia przejrzystości rynków poprzez zapewnienie uczestnikom dostępu do istotnych informacji,
- wspierać większą standaryzację dokumentów i mniejszą złożoność produktów, co powinno pomóc w redukcji asymetrii informacji i stymulować płynność na sekurytyzacyjnych rynkach wtórnych¹³.

Joint Forum wspiera działania mające na celu skuteczne zarządzanie różnymi kategoriami ryzyka oraz podkreśla znaczenie współpracy organów regulacyjnych i nadzorczych dla osiągnięcia i utrzymania stabilności finansowej w skali kraju i międzynarodowej.

Konglomeraty finansowe jako obszar zainteresowań Joint Forum

W wyniku integracji międzysektorowej i transgranicznej pojawiły się konglomeraty finansowe. Zgodnie z definicją Forum, za konglomerat finansowy uważa się jakąkolwiek grupę podmiotów podlegającą wspólnej kontroli, której wyłączna lub dominująca działalność polega na świadczeniu usług finansowych przynajmniej z dwóch najważniejszych sektorów finansowych (bankowości, ubezpieczeń czy rynków kapitałowych)¹⁴. Charakter działalności i wzrastające znaczenie kon-

¹² *Developments in Modelling Risk Aggregation*, Joint Forum October 2010.

¹³ *Report on asset securitisation incentives*, Joint Forum July 2011.

¹⁴ M. Iwanicz-Drozdowska, *Konglomeraty finansowe*, „Bank i Kredyt” 2007, nr 6, dodatek *Integracja rynków finansowych w Unii Europejskiej od a do z*, s. 4.

glomeratów powoduje pojawienie się obaw o wpływ tych instytucji na stabilność systemu finansowego. Według Joint Forum, transakcje wewnątrzgrupowe mogą ułatwić synergiię w różnych częściach konglomeratu i tym samym prowadzić do znacznego zwiększenia wydajności oraz maksymalizacji zysku, a także polepszenia zarządzania ryzykiem i efektywniejszej kontroli nad kapitałem. Obok korzyści, jakie mogą one przynosić, stwarzają także zagrożenia dla stabilności systemu finansowego. Do nich można zaliczyć: transfer ryzyka kredytowego oraz koncentrację ryzyka systemowego (w wyniku zastosowania innowacji finansowych i sekurytyzacji)¹⁵.

Konglomeraty finansowe są trudne do nadzorowania, a równocześnie niełatwo jest nimi sprawnie zarządzać (zwłaszcza wielkimi ponadnarodowymi podmiotami). W związku z tym w 2012 r. Forum wypracowało zestaw zasad (tab. 2) dotyczących nadzoru nad konglomeratami – są to wytyczne dla decydentów odnośnie do uprawnień i kompetencji niezbędnych do nadzoru nad nimi.

Tabela 2

Zasady nadzoru nad konglomeratami finansowymi

Obszar	Zasady
Upewnienia nadzorcze	<ul style="list-style-type: none"> – Ramy prawne odnoszące się do nadzoru nad konglomeratami finansowymi powinny przyznawać organom nadzoru niezbędne kompetencje i uprawnienia do sprawowania kompleksowego nadzoru – Ustanowione ramy prawne powinny umożliwić organom nadzoru skuteczną i efektywną współpracę, koordynację i wymianę informacji pomiędzy nadzorcami – Ramy prawne powinny zapewnić organom nadzoru niezależność operacyjną, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedzialności w wykonywaniu obowiązków – Organy nadzoru konglomeratów finansowych powinny mieć odpowiednie zasoby, które nie podważą ich niezależności
Odpowiedzialność	<ul style="list-style-type: none"> – Organy nadzoru powinny określić prawa i obowiązki oraz odpowiedzialność za zapewnienie skutecznego i wszechstronnego nadzoru w ramach grupy – Organy nadzoru powinny ustanowić prawa i obowiązki każdego przełożonego dotyczące wymiany informacji, współpracy i koordynacji w zakresie nadzoru – Nadzorcy powinni ustanowić, wdrożyć i egzekwować wszechstronne ramy prawne w zakresie oceny ryzyka i minimalnych norm ostrożnościowych – Organy nadzoru powinny opracować ramy działalności konglomeratów finansowych, a następnie je monitorować – Nadzorcy powinni w razie potrzeby zmusić konglomeraty do podejmowania działań korygujących i egzekwować od nich przestrzeganie ram ostrożnościowych

¹⁵ *Report on intra-group support measures*, Joint Forum, February 2012.

cd. tabeli 2

Ład korporacyjny	<ul style="list-style-type: none"> – Organy nadzorcze powinny dążyć do zapewnienia, że konglomerat finansowy ustanawia kompleksowe i spójne ramy zarządzania w całej grupie – Nadzorcy powinni zapewnić przejrzystą strukturę organizacyjną konglomeratu, zgodną z przyjętym profilem ryzyka i strategią działania – Nadzorcy powinni zapewnić, że członkowie zarządu, kadra kierownicza i osoby pełniące funkcje kontrolne w podmiotach należących do grupy mają odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie do pełnienia powierzonych funkcji – Organy nadzorcze powinny wymagać od zarządu konglomeratu właściwego zdefiniowania strategii i ryzyka finansowego oraz zapewnienia, że są one realizowane – Organ nadzoru powinien wymagać od konglomeratu finansowego realizowania prawidłowej polityki wynagradzania
Wyplacalność i płynność	<ul style="list-style-type: none"> – Organy nadzoru powinny wymagać od konglomeratu finansowego: odpowiedniej wielkości kapitału stanowiącego zabezpieczenie przed ryzykiem związanym z prowadzoną działalnością; prowadzenia właściwej polityki zarządzania kapitałem, zatwierdzonej przez zarząd; udokumentowania procesu planowania kapitałowego, zgodnego z wymogami kapitałowymi; oceniania profilu ryzyka – Nadzorcy powinni wymagać oceny adekwatności kapitałowej konglomeratu finansowego – Organy nadzoru powinny wymagać od konglomeratu finansowego właściwego identyfikowania, monitorowania i zarządzania ryzykiem płynności, poza tym powinny wymagać wystarczającej płynności całego konglomeratu do zaspokojenia potrzeb finansowania w normalnych czasach i w okresie zaburzeń (niestabilności)
Zarządzanie ryzykiem	<ul style="list-style-type: none"> – Organy nadzoru powinny wymagać stworzenia niezależnych, kompleksowych i skutecznych ram zarządzania ryzykiem w powiązaniu z solidnym systemem kontroli wewnętrznej i audytu wewnętrznego – Organy nadzoru powinny wymagać od konglomeratu finansowego stosowania właściwej kultury zarządzania ryzykiem – Organ nadzoru powinien wymagać, aby zarząd konglomeratu zatwierdził dla całej grupy odpowiedni poziom tolerancji ryzyka oraz politykę apetytu na ryzyko – Organ nadzoru powinien wymagać od konglomeratu finansowego przeprowadzenia szczegółowej oceny ryzyka przy wchodzeniu w nowe obszary działalności – Organ nadzoru powinien wymagać, aby przy podejmowaniu decyzji o outsourcingu konglomerat finansowy przeprowadził analizę ryzyka związanego z outsourcingiem – Organy nadzoru powinny wymagać, w stosownych przypadkach, aby konglomerat finansowy okresowo przeprowadzał stress-testy i analizę scenariuszy dla swoich głównych źródeł ryzyka – Organy nadzoru powinny wymagać, aby konglomerat finansowy agregował ryzyko, na jakie jest narażony – Organ nadzoru powinien wymagać, aby konglomerat finansowy wprowadzał skuteczne systemy do procesów zarządzania ryzykiem w całej grupie oraz koncentracji ryzyka w transakcjach wewnątrzgrupowych

Źródło: Opracowanie własne na podstawie *Principles for the supervision of financial conglomerates – final report*, Joint Forum, September 2012, p. 9-37

Wypracowane przez Joint Forum standardy mają obecnie istotne znaczenie dla minimalizowania zagrożeń związanych z funkcjonowaniem konglomeratów finansowych, a przez to przyczyniają się do zwiększenia stabilności międzynarodowego systemu finansowego.

Zakończenie

Joint Forum zajmuje się wieloma ważnymi kwestiami związanymi ze stabilnością międzynarodowego systemu finansowego. Podejmowane działania odnoszą się przede wszystkim do problemów międzynarodowego sektora bankowego, ubezpieczeniowego, papierów wartościowych i konglomeratów finansowych, a w szczególności do kwestii ich nadzoru. Działalność Forum polega głównie na wypracowaniu wskazówek, praktyk i zaleceń o kluczowym znaczeniu dla stabilności systemu finansowego, a istotne znaczenie ma wypracowanie wspólnych ram działania konglomeratów finansowych oraz ich nadzór. Forum przyczynia się do poprawy stabilności na rynkach finansowych, stara się zaradzać słabościom strukturalnym w gospodarce, ale wciąż zmieniające się otoczenie międzynarodowe powoduje, że będzie zobowiązane ogrywać decydującą rolę w zapewnieniu stabilności.

Literatura

Credit risk transfer – developments from 2005 to 2007, Joint Forum, July 2008.

Credit risk transfer, Joint Forum 2005.

Cross-sectoral review of group-wide identification and management of risk concentrations, Joint Forum, April 2008.

Developments in Modelling Risk Aggregation, Joint Forum, October 2010.

Iwanicz-Drozdowska M., *Konglomeraty finansowe*, „Bank i Kredyt” 2007, nr 6, dodatek *Integracja rynków finansowych w Unii Europejskiej od a do z*.

Joint Forum, <http://www.bis.org/bcbs/jfmandate.htm>

Mandate of the Joint Forum, <http://www.bis.org/bcbs/jfmandate.htm>

Mitręga-Niestrój K., Puszer B., *Znaczenie joint forum dla stabilności międzynarodowego systemu finansowego*, w: *Współczesne finanse. Stan i perspektywy rozwoju rynku finansowego*, red. D. Dziawgo, Uniwersytet im. Mikołaja Kopernika, Toruń 2008.

Operational risk transfer across financial sectors, Joint Forum 2003.

Outsourcing in Financial Services – consultative document, Joint Forum 2004.

Outsourcing in financial services, Joint Forum 2005.

Principles for the supervision of financial conglomerates – final report, Joint Forum, September 2012.

Report on Special Purpose Entities, Joint Forum, September 2009.

Report on asset securitisation incentives, Joint Forum, July 2011.

Report on intra-group support measures, Joint Forum, February 2012.

Review of the Differentiated Nature and Scope of Financial Regulation. Key Issues and Recommendations, Joint Forum, January 2010.

JOINT FORUM – THE IMPORTANCE FOR THE STABILITY OF THE INTERNATIONAL SYSTEM

Summary

Joint Forum was established under the aegis of the BCBS, IOSCO and IAIS, is nowadays engaged in many important problems related to the stability of the international financial system. The activities of the Forum concern to issues common to the banking, insurance sectors and securities, including the regulation of financial conglomerates. The priority is the improvement of the effectiveness of supervision of the three sectors and also the financial conglomerates. The Joint Forum develops the set of principles, guidelines and best practices, which have fundamental importance for the stability of the international financial system. It should be emphasized that the Joint Forum is based on the international cooperation and coordination among different bodies, what is crucial for financial stability in the global crisis.